

Isabella Lövin: Tal på Järvaveckan 2019

Talare

Isabella Lövin
Språkrör

Datum

13 juni 2019

Plats

Järva

Omständigheter

Miljöpartiets språkrör Isabella Lövins tal på Järvaveckan 2019.

Kära vänner, åhörare, JärvaborDen 24 maj var det hundra år sedan kvinnlig rösträtt infördes i Sverige. Min mormors mor Estrid var 47 år då. Min mormor var en flicka på elva när hon såg sin mamma för första gången gå och rösta. Idag står jag här. Och är partiledare och vice statsminister i världens första feministiska regering! Det känns stort. Jag undrar vad mormorsmor Estrid hade tänkt om det. Hade hon, som växt upp i ett religiöst hem i Ångermanland, med en pappa som var präst, blivit chockerad över det? Tyckt att det inte passade sig för kvinnor? Eller hade hon jublat? Hade hon känt att rättvisan äntligen segrat? Hade hon hela tiden innerst inne känt att det samhälle som berövade henne och hennes systrar rätten att delta i demokratin var djupt orättvist och diskriminerande? Jag tror att hon skulle ha jublat. Och jag tror att kvinnor och flickor världen över som fortfarande lever i ett strukturellt förtryck som berövar dem ekonomisk, sexuell och demokratisk makt och frihet innerst inne alla känner att det är fel. Som bistandsminister har jag rest till Somalia, till Afghanistan, till Liberia, Bangladesh och många andra länder i det globala Syd, och jag har mött barnbrudar, flickor som könsstympats, våldtagna kvinnor som nekas abort och änkor som blir omyndiga utan en man och kastas ut i den yttersta utsatthet. Jag har mött så många stukade kvinnor med slocknade blickar som vet att det de utsätts för är fel. Innerst inne vet nog alla att det är fel. Moraliskt, logiskt, känslomässigt på alla tänkbara sätt fel. Men samhällsnormen i många länder är fortfarande lika skoningslös som den var i Sverige för hundra år sedan. Ja, för det är inte längre sedan de sista fattighjonerna auktionerades ut, funktionsnedsatta stängdes in på fattighus och så kallat lösaktiga kvinnor bespottades – i Sverige. När min mormor var barn. Inte längre sedan än så. Men nu står jag här! Och precis som jag i stolthet och glädje vill skicka en hälsning till min mormorsmor – att jäklar, vi gjorde det! Så vill jag till alla systrar världen över säga att vår kamp är inte över. Inte förrän varje flicka och kvinna har sina självklara mänskliga rättigheter! För hotet mot kvinnors rättigheter var det än

sker, är alltid ett hot mot våra, mot mina rättigheter! Så låt oss elda under din vår vrede och låt oss stå upp tillsammans, och komma ihåg att förändring är möjlig! Och förändring är nödvändig! Och det svenska samhället ska vara glasklart i sitt budskap att mänskliga rättigheter gäller för alla. Så kallat hedersförtryck är inte acceptabelt. Flickor och pojkar, kvinnor och män ska ha samma förutsättningar att välja sina liv. Och aborträtten, som nu börjar ifrågasättas igen, i USA, i EU och i Sverige när en svensk EU-parlamentariker röstar emot den 22 gånger utan att blinka – den måste försvaras! För den handlar om kvinnors rätt till sitt eget liv, sin egen kropp! Förtrycket tar sig många uttryck. De absurda skönhetsidealen som pumpas ut i reklamen dygnet runt världen över hämmar oss kvinnor varje dag. Skadar oss. Ätstörningar, plastikoperationer, vanliga kvinnor och flickor ska alltid vara missnöjda över sitt utseende, det är hela affärsiden! Hur mycket energi tar inte detta från oss kvinnor! Energi som vi behöver till så mycket viktigare saker! Därför gör ingenting gör mig på så gott humör just nu som den rörelse som drar över Japan när kvinnor vägrar ha högklackat som arbetsuniform! De säger nej till ryggproblem, ständigt trötta fötter och missbildade tår. Tyvärr har de ännu inte fått stöd för en lagändring.. Men låt mig säga här högt och klart – jag är med er! Våra fötter ska stå stadigt och de ska bära långt. Och vi ska stödja varann. Men jämställdhet är inte bara bra för kvinnor, det är bra för hela samhället. Så att alla får göra sina röster hörda, arbeta med det de är bäst på, och utvecklas och ta plats, inte begränsas ända ner i tårna för att man är kvinna. Bara så bygger vi hållbara samhällen. Vänner, Förändring är möjlig. Det är fascinerande vilken liten tilltro människan har till förändring, när allt vi behöver göra för att tro på förändring är att se på historien. Ingenting är som det var då. Kvinnor har nu rösträtt. Slaveriet är avskaffat. Berlin-muren har fallit. Internet har förändrat allt. Eller hur? Det är knappt tjugo år sen – hur gjorde vi innan dess? Nu har nästan alla en liten mackapär i fickan med all världens musik, böcker, alla vänner och bilder, med en datakapacitet som är många gånger kraftfullare än NASAs hade när den första Apollo-farkosten landade på månen. och lika mycket datakraft som fanns på hela jorden när Apollo XX först landade på månen Robotar klipper gräset och dammsuger. Allt förändras i allt snabbare takt. Ändå verkar de flesta inte räkna med att världen skulle kunna vara radikalt annorlunda om tio år. Jag vågar påstå att det kommer den att vara. Och jag vågar påstå att det är de beslut och de visioner vi har idag som kommer att påverka vilka samhälle vi har om tio år. Så om vi nu enas om att världen troligen kommer att förändras, och inte vill att någon annan ska bestämma vartåt samhället styr, så måste vi idag ställa oss frågan vilken värld vill vi ha om tio år? Och sedan tänka på hur vi tar

oss dit. Ska vi styras av rädsla, eller framtidstro? Ska vi kriga mot varandra, eller hjälpas åt? Ska vi fortsätta som förut, eller tänka om? Problemet med att fortsätta som förut är att allt inte kommer förbli som förut. Klimatkrisen är redan här. Vi svenskar konsumerar som om vi hade fyra jordklot, vi har vattenbrist, torsken i Östersjön går mot kollaps, en miljon arter hotas av utrotning, samtidigt har vi en epidemi av psykisk ohälsa som blivit den nya folksjukdomen. Vi bränner nu ut både planeten och oss själva och det är ohållbart! Det här är inget normaltillstånd. Det här är inte som det ska vara. Vi känner det inombords. Det är fel. Vänner, när jag föreställer mig mitt barnbarnsbarn om hundra år då är min vision att hon ska säga att vi löste allt det där. Att den uppenbara orättvisan i att ett par generationer förstör jorden för alla framtida generationer stoppades. Att klimaträttvisa och respekt för vår levande planet och alla varelser vi delar den med blivit en självklar del i alla politikområden. Men om hon ska säga det – då måste vi förändra oss nu. Då måste vi tro att en annan värld är möjlig nu. Vi måste göra det globalt, men vi kan bara börja själva lokalt, här och nu! Och vi måste alla hjälpas åt. Ingen förändring är för obetydlig. Vi ser hur flygandet gått ner dramatiskt det senaste året, samtidigt som fler och fler väljer tåget. Vi ser hur laddbara bilar ökar med hundratals procent, att solceller kommer upp på taken och att köttkonsumtionen går ner flera år i rad. Det är bra! Vi ser miljoner barn och ungdomar demonstrerar på våra gator världen över och hur det påverkar val i flera länder, det är fantastiskt! Men visionen om en hållbar värld är fortfarande otydlig, och kanske skrämmande för många. Motkrafter vill måla upp det som en värld för de rika, där de som har det sämst halkar efter. De säger att det är bara handlar om städerna, att landsbygden stängs ute. Inget kan vara mer felaktigt. I en hållbar värld hjälper vi varandra. I en hållbar värld styr vi samhället och marknaden mot hållbarhet, låter oss inte bara styras. Just nu investeras 60 miljarder i vindkraft i hela Sverige, tack vare politiska beslut i den så kallade Energiöverenskommelsen. Just nu byggs Europas största vindkraftpark i Piteå, Och i Skellefteå ska Northvolt bygga Europas största batterifabrik – just idag kom beskedet att omkring 16 miljarder kronor i investeringar är säkrade! En världsunik pilotanläggning för att göra stål utan kol byggs just nu i Luleå – där för övrigt Facebook byggt sina datahallar. Ny teknologi och gröna biobränslen ger tusentals jobb och miljardinvesteringar i landsbygden. Investeringar i bensin och diesel däremot. Det enda det ger är fortsatt importberoende av olja från ickedemokratier och risken att Sverige halkar efter, och att omställningen bromsas upp. Det gynnar inte människor på den svenska landsbygden, det gynnar oljebolag. Vänner. Vi behöver se över mycket i vårt samhälle. Vi behöver företag som tar ansvar för en hållbar planet för människor och djur och

framtida generationer. Långsiktig samhällsnytta borde vara ett syfte i alla verksamheter, också i aktiebolagen, där vinstsyftet oftast är företagets enda mål. Glaciärer smälter och öar kommer sjunka i havet på grund av den globala uppvärmningen. Vinst på bekostnad av framtida generationer är att stjäla av sina egna barn, för att låna Greta Thunbergs ord. Våldigt ofta har jag förmånen att träffa företagare som ändrat inriktning. Från att kompromissa med magkänslan och bara köra på och strunta i människor och miljö, till att börja agera ansvarsfullt och hitta smarta nya lösningar. Och det finns en sak gemensamt med alla dem. Ingen – ångrar sig. Alla – är stolta. Alla – har något befriat över sig. Det bästa sättet att bekämpa klimatångest, att lösa de inre konflikter som plågar bröstet när man agerar mot sitt eget samvete är inte att försöka snacka bort problemen, utan att agera. Att ändra sig. Vi behöver kollektivt ändra oss. Möjliggöra för nya lösningar. Bygga mänskligare städer. Gynna sociala företagsformer där människor kan ta egna initiativ och driva dem tillsammans. Göra det lättare och billigare att ta tåget än att flyga. Gynna elbilspooler och göra det förmånligare att leva och starta företag i landsbygd. Se till att klimatomställningen blir rättvis. Sverige har just nu den högsta sysselsättningsgraden Eurostat någonsin uppmätt. Sen 2014 har 350 000 fler människor i Sverige ett jobb att gå till. Av alla dessa människor är 2 av 3 födda någon annanstans än i Sverige. Det är bra. För inte så länge sedan var tunga industrier de främsta arbetsplatserna. Men inte längre. Allt fler jobbar inom tjänstesektorn. Vi ser småföretag utvecklas och blomstra. Inte minst här ute i Järva är småföretagen viktiga. När arbetsmarknaden förändras, måste också politiken förändras. Sverige behöver ha en arbetsmarknadspolitik som inkluderar fler och som utgår från hur Sverige ser ut idag. Miljöpartiet är ett företagsvänligt parti. Tack vare Miljöpartiets är det idag billigare för småföretag att anställa sin första medarbetare genom det s k Växa-stöd vi genomförde förra mandatperioden. Och vi har dessutom infört ett högkostnadsskydd för småföretagares sjuklönekostnader. Men det finns mer att göra. Jag vet själv av egen erfarenhet hur tufft livet som egen företagare kan vara när man inte har företagshälsovård, ingen betald semester, och aldrig ha råd att tacka nej till ett uppdrag. Vi behöver öka tryggheten för alla på arbetsmarknaden. Men vi vet också att utmaningarna ser olika ut i olika delar av vårt land. Miljöpartiet vill därför halvera arbetsgivaravgiften på glesbygden så att hela Sverige ska leva, och för att vi vet att småföretag och lokala entreprenörer är viktiga för välmående samhällen. Att dessutom inte ha möjlighet att kunna få A-kassa när man tillfälligt står mellan uppdrag med mindre än att man lägger ner sitt företag leder till att många istället skuldsätter sig eller helt enkelt ger upp. Därför vill vi i

Miljöpartiet att det ska vara möjligt även för egenföretagare att tillfälligt få A-kassa (kolla) Och vi vill också att den som har varit anställd i över tio år och vill testa att starta egen firma under ett utvecklingsår ska kunna göra det med arbetsgivarens godkännande. Så gynnar vi innovationskraft och rörligheten på arbetsmarknaden, samtidigt som människor har en möjlighet att växa och utvecklas. Vänner, Vi har en klimatkris. Och världen behöver agera Det finns ingen tid att förlora. Ingen tid kvar för att snacka bort problemen. Vi behöver släppa förtöjningarna i kajen nu och börja segla. Men många vill inte prata om förändring, utan istället om trygghet. Och brott och straff och lag och ordning. Det är viktigt. Det är grundläggande och därför tillför vi polisen resurser, skärper lagar och straffsatsar och satsar på skolan och hela det samhälle som behövs för att göra vardagen trygg för alla människor. Men vi kan inte vara så koncentrerade på att hålla ordning i båten att vi inte märker att själva kajen vi är förtöjda vid håller på att braka ihop och en våldsam storm nalkas. Nu måste vi sätta segel. Ta ut färdriktningen och hjälpas åt. Och jag är övertygad om, att om vi gör det, och vi säger att det finns en riktning och en mening med allt det vi gör, då kommer vi att må bättre. Då samlar vi ihop oss med ett gemensamt mål som vi just nu saknar. Då kommer oron att lätta och stoltheten inför att göra något bra att komma. Vänner, jag vill att mitt barnbarnsbarn om hundra år ska säga till mig, fast jag inte lever då att – mormorsmor – vi gjorde det! Det blev bra! Vi läkte Moder jord och vi har det bra nu. Tänk att ni var så fel ute så länge – men ni kände väl det innerst inne när ni var mitt uppe i det, att det var fel, gjorde ni inte? 2118 står hon kanske här. Vilket Järva ska vi ha då? Vilket Sverige, vilken värld? Låt oss styra ditåt, och låt oss göra det tillsammans, och låt oss börja nu.

Taggar

2010-tal, 2019, Järvaveckan, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/isabella-lovin-tal-pa-jarvaveckan-2019>